

[Nørskov.]

at det vilde være en stor Ulykke for Danmark, om Samarbejdet mellem det radikale Venstre og Socialdemokratiet skulde briste, inden der endnu var banet Vej for en forstandig Nationalisering af Danmarks Jord. Ja, hvad maa man ikke høre! Ved en Grundlovsfest i Stege i Sommer udtalte Landstingsmedlem Fru Marie Hjelmer ifølge Referat i „Sydsjællands Venstreblad“ følgende:

„Jorden maa betragtes som Samfundets Eje, og den enkeltes Ejendomsret overfor den maa kun betragtes som en Brugsret.“

Det forekommer mig, at her har det ærede Landstingsmedlem udtrykt en socialistisk Tankegang, som, saa vidt mig bekendt, er noget forholdsvis nyt fra den Side. Men maaske nogle Radikale allerede har gjort Springet over Kløften over til Socialdemokratiets Samfundsopfattelse.

Men der er ogsaa andre, som klart ser Faren derved og ønsker at komme bort fra Ekspropriationsbestemmelsen, og jeg syntes at kunne forstaa paa det radikale Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge), at han ingenlunde var glad for Ekspropriationsbestemmelsen, da han talte her forleden Dag. Og de samme Røster kan man høre, naar man taler med radikale Vælgere ude i Landet.

I det hele taget tror jeg at turde sige, at det Forslag, som Venstre har stillet, vinder mere og mere Tilslutning ude i Landet, ikke mindst selvfølgelig blandt Ungdommen, fordi det giver de unge, der skal til at have Foden under eget Bord, bedre Betingelser, end der bødes de unge, som tog fat for en Menneskealder siden. Venstre gør her en gennemgribende Indsats til Fordel for Udstykningen. Samtidig træffes der Foranstaltninger imod, at Ejeren ved Salg kan opnaa en uberettiget Fordel paa Statens Bekostning. Ved vort Forslag viser vi den Agitation tilbage, der siger, at Venstre ikke mener det alvorligt med sin Tale om at ville gøre noget for de unge, for at skaffe dem Hjem og Virkeplads paa Fædrelandets Jord. Kendsgerningen foreligger i Form af et samlet Forslag til en virkelig og planmæssig Jordlovgivning. Vi giver Hjælp og Støtte til de unge uden at gaa andres Ret for nær. Skødet bevarer sin aarhundredgamle Ret. De, der vil en fornuftig Jordudstyknings, giver Tilslutning til Venstres Forslag, de, der tilsigter Nationalisering, følger den højtærede Landbrugsminister. Jeg tror, at

Regeringen vil gøre klogt i at lade de nye Retstanker fare, lade Ekspropriationsbestemmelserne hvile og give Tilslutning til vort Forslag, som skaber Betingelser for en sund og naturlig Udvikling. Tiden skal nu vise, om vort Forslag bliver modtaget. Jeg synes, der vil falde et tungt Ansvar paa Regeringen, hvis den afviser et Forslag, der stiller betydelige Midler til Raadighed for Udstykningen, og som giver Ungdommen saa stor Frihed. Jeg vil slutte med at sige, at Regeringspartierne er stillet paa Prøve. Det skal nu vise sig, om de kan bestaa Prøven.

Holstein: Med dyb Alvor har den højtærede Statsminister ved Finanslovsfor-slaget første Behandling lagt Oppositionen saavel i dette høje Ting som i det andet høje Ting paa Sinde, at den havde at bøje sig for Regeringen og at sørge for, at de Lovforslag, som Regeringen lægger paa Rigsdagens Bord, bliver vedtaget, fordi Regeringen, som den højtærede Statsminister udtrykte sig, baade repræsenterer et sikkert parlamentarisk Flertal i dette Ting og har en mægtig Folketilslutning ude i Landet, med det Resultat, at de Forslag, som Regeringen her fremsætter for Rigsdagen, maa betragtes som Udtryk for Folkevillien, for dybt følte, længe nærede og stadig stærkere udtrykte Folkeønsker i Befolkningen. Jeg skal se bort fra, at den parlamentariske Basis for Regeringen først kom i Stand efter, at Valget var gaaet det radikale Parti imod, og at der, som det ærede Medlem Hr. Krag saa rigtigt gjorde opmærksom paa under Finanslovbehandlingen, ikke alene i Aarene forud for Valget i 1929 bestod, om jeg saa maa sige, en permanent Guerillakrigstilstand mellem det radikale Parti og Socialdemokratiet, men at man ogsaa under selve Valgkampagnen læste hinanden Teksten efter Noder, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag paaviste det bl. a. med Citater fra Udtalelser under Valgkampen af det ærede Medlem Hr. Steen, saa denne parlamentariske Koalition, der danner Regeringens forfatningsmæssige Basis paa Rigsdagen, har Befolkningen i Virkeligheden aldeles ikke haft Lejlighed til at tage Stilling til. Og man ved jo, hvor stærk Modstand og Overraskelse, ja Modvillie, denne Koalition vakte i vide Kredse indenfor det radikale Parti og blandt det radikale Partis mest indflydelsesrige politiske Presse-mænd.

Naar det dernæst hævdes, at de Lovforslag, som Regeringen lægger paa Tingets Bord, ikke bør forhindres i at blive gennem-